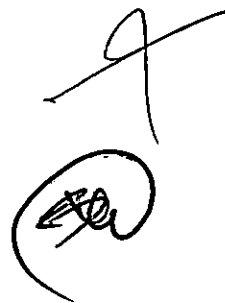

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

Αριθμός Απόφασης
4494...../2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Μαρία Τσαγκιά, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου, και από τη Γραμματέα Βασιλεία Κουκουζέλη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 3-3-2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Της εκκαλούσας – εναγομένης : ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» (ΟΤΕ), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής κι εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας της δικηγόρου Αικατερίνης Βαλαβάνη βάσει δηλώσεως, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

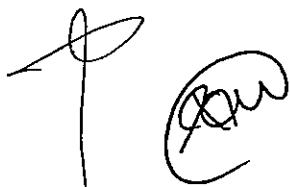
Του εφεσίβλητου - ενάγοντος: [REDACTED]
ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας του δικηγόρου Δήμητρας Κουφογιάννη
βάσει δηλώσεως, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Η εκκαλούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 15-9-2014 έφεσή της κατά της υπ' αριθ. 1572/2011 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, που εκδόθηκε επί της από 9-2-2010 αγωγής του άνω ενάγοντος και ήδη εφεσίβλητου και κατατέθηκε στη Γραμματεία του προαναφερθέντος πρωτοδίκου Δικαστηρίου με αριθ. έκθεσης κατάθεσης 346/22-2-2010. Η παραπάνω έφεση κατατέθηκε στη Γραμματεία του άνω πρωτοδίκου Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 366/29-9-2014, σε τούτο δε το Δικαστήριο αντίγραφο αυτής με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 574932/3165/2017, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 20-3-2020, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της έφεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, κατόπιν δηλώσεών τους, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο, αλλά προκατέθεσαν προτάσεις.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Η κρίσιμη έφεση της εναγομένης και ήδη εκκαλούσας κατά της υπ' αριθ. 1572/2011 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, που εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 663 επ. ΚΠολΔ), έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη (άρθρα 495 επ., 511, 513 παρ. 1, 516 παρ. 1, 517, 518 παρ. 1, 591 παρ. 1 ΚΠολΔ), εφόσον κανένας από τους διαδίκους δεν επικαλείται ούτε προκύπτει από κάποιο στοιχείο της δικογραφίας ότι έλαβε χώρα επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης, ενώ δεν παρήλθε τριετία από τη δημοσίευσή της, που έλαβε χώρα στις 29-9-2011 (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 511, 513 παρ. 1 περ. β, 516 παρ. 1, 517, 518 παρ. 2 και 520 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επομένως, φερόμενη νομίμως ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι αρμόδιο για την εκδίκασή της (άρθρο 17Α ΚΠολΔ, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 3 παρ. 3 Ν. 3994/2011), πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 του ΚΠολΔ), κατά την ίδια διαδικασία που δίκασε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο.

Με την ένδικη αγωγή, ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος εξέθετε ότι προσελήφθη από την εναγομένη το έτος 1991 με σύμβαση εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου και έφερε τον βαθμό Τ/Β. Ότι η εναγόμενη, κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως και 31-12-2009, δεν υπολόγισε τα επιδόματα εορτών, το επίδομα και τις αποδοχές αδείας, που του κατέβαλλε με βάση τις τακτικές του αποδοχές, προσαυξημένες κατά τις αμοιβές που λάμβανε σταθερώς και ανελλιπώς για εργασία κατά τις Κυριακές και αργίες, για υπερεργασία, νόμιμη υπερωριακή απασχόληση και νυκτερινή εργασία, που πραγματοποίησε τακτικά και μόνιμα στην εναγομένη, καθώς, επίσης, και για εκτός έδρας αποζημίωση στους αναφερόμενους τρόπους, κατά τα ειδικότερα εκτεθέντα στους πίνακες της αγωγής. Ότι για την αιτία αυτή η εναγομένη του οφείλει την προκύπτουσα διαφορά, η οποία, αφού αφαιρεθούν τα αναφερόμενα στην προσθήκη των προτάσεών του ποσά, ανέρχεται στο ποσό των 3.792,65 ευρώ. Ζητούσε, κατόπιν παραδεκτού περιορισμού του αιτήματός του, να υποχρεωθεί η εναγομένη, με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, να του καταβάλει το παραπάνω ποσό, με το νόμιμο τόκο από το τέλος εκάστου έτους που αφορούν οι ως άνω απαιτήσεις του μέχρι την πλήρη εξόφληση και να καταδικαστεί αυτή στη δικαστική του δαπάνη. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλούμενη απόφαση, αφού έκρινε παραδεκτή και νόμιμη την αγωγή, έκανε αυτή εν μέρει δεκτή ως και ουσιαστικά βάσιμη και υποχρέωσε την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 3.512,81 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από το τέλος του κάθε έτους που κάθε επιμέρους κονδύλι κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και επέβαλε σε βάρος της εναγομένης τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος ποσού 200 ευρώ. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται τώρα η εναγομένη και ήδη εκκαλούσα, με την κρινόμενη έφεση, για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί την εξαφάνισή της, προκειμένου να απορριφθεί η αγωγή του αντιδίκου της, καταδικαζόμενου στη δικαστική της δαπάνη αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας. Επιπλέον, ζητεί με τις κατατεθείσες προτάσεις της, σε περίπτωση ευδοκίμησης της έφεσης, να διαταχθεί η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 914 ΚΠολΔ, δεδομένου, ότι κατέβαλε στον ενάγοντα και ήδη εφεσίβλητο το αναφερόμενο ποσό, σε εκτέλεση της εκκαλουμένης.

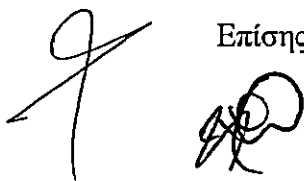
Η εκκαλούσα εταιρία, με τον δεύτερο λόγο της έφεσής της, παραπονείται ότι εσφαλμένως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν απέρριψε ως αόριστη την ένδικη αγωγή, διότι σε αυτήν δεν αναφέρεται ο τόπος εκτός έδρας που μετέβαινε και ποιες συγκεκριμένες ημερομηνίες έγιναν οι εκτός έδρας μεταβάσεις. Ο άνω λόγος πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος, καθόσον η αγωγή, με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, είναι αρκούντως ορισμένη, εφόσον περιέχει όλα τα απαιτούμενα, από τον νόμο, στοιχεία για το ορισμένο αυτής (άρθρο 216 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 του Α.Ν. 539/1945 «Κατά τη διάρκεια της αδείας ο μισθωτός δικαιούται των συνήθων αποδοχών, ων θα edικαιούτο εάν απησχολείτο παρά την υποκειμένη επιχείρησι κατά τον αντίστοιχον χρόνον ή των αποδοχών των τυχόν δια την περίπτωσιν ταύτην καθωρισμένων δια συλλογικής συμβάσεως», ενώ κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου «Εν τη εννοία των αποδοχών περιλαμβάνονται και αι παντός είδους πρόσθετοι ή συμπληρωματικά τακτικά παροχαί». Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 16 και 17 Ν. 4504/1966 ορίζεται, ότι «οι επί σχέσει εργασίας του ιδιωτικού δικαίου απασχολούμενοι, παρ' οιονδήποτε εργοδότη, μισθωτοί δικαιούνται κατ' έτος «επιδόματος αδείας» ίσου προς το σύνολο των αποδοχών των υπό Α.Ν. 539/1954 ή άλλων διατάξεων καθοριζομένων ημερών αδείας αναπαύσεως μετ' αποδοχών, ων δικαιούται έκαστος μισθωτός, υπό τον περιορισμόν ότι το επίδομα τούτο δε δύναται να υπερβαίνει τας αποδοχάς ενός 15ημέρου, διά τους επί ημερομισθίω ή κατά μονάδας εργασίας ή επί τοις ποσοστοίς ή κατ' άλλον τρόπον αμειβομένους μισθωτούς. Το ως άνω επίδομα καταβάλλεται ομού μετά των αποδοχών της αδείας αναπαύσεως του μισθωτού [...]».Εξάλλου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1, 2 και 3 της Υ.Α. 19040/1981, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του Ν.1082/1980, ορίζεται ότι: «1. όλοι οι μισθωτοί, που αμείβονται με μισθό ή με ημερομίσθιο, δικαιούνται από τους πάσης φύσεως εργοδότες τους : α) Επίδομα εορτών Χριστουγέννων ίσο με ένα μηνιαίο μισθό, για τους αμειβομένους με μισθό και με 25 ημερομίσθια, για τους αμειβομένους με ημερομίσθιο και β) Επίδομα Εορτών Πάσχα, ίσο με μισό μηνιαίο μισθό, για τους αμειβομένους με μισθό και με 15 ημερομίσθια για τους αμειβομένους με ημερομίσθιο. 2. Τα ανωτέρω επιδόματα καταβάλλονται στο ακέραιο εφόσον η σχέση εργασίας των μισθωτών με τον υπόχρεο εργοδότη διήρκησε ολόκληρη τη χρονική περίοδο στην περίπτωση του επιδόματος εορτών Πάσχα από 1 Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου και στην περίπτωση του επιδόματος εορτών

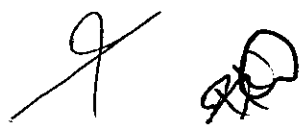
Χριστουγέννων από 1 Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου κάθε χρόνου...», ενώ σύμφωνα με το άρθρο 3 της ίδιας ως άνω απόφασης, τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα υπολογίζονται βάσει των πράγματι καταβαλλομένων μισθών ή ημερομισθίων την 10η Δεκεμβρίου κάθε χρόνου, για το επίδομα Χριστουγέννων και την 15η ημέρα πριν από το Πάσχα για το επίδομα Πάσχα ή την ημερομηνία λύσεως της εργασιακής σχέσεως, νοείται δε ως καταβαλλόμενος μισθός ή ημερομίσθιο το σύνολο των τακτικών αποδοχών του μισθωτού. Από τις ανωτέρω διατάξεις, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 648, 679, 653 ΑΚ της κυρωθείσας με το Ν. 3248/1955 υπ' αριθ. 95/1949 Διεθνούς Συμβάσεως «περί προστασίας του ημερομισθίου», 5 παρ. 2 Ν. 133/1975, 1 παρ. 1 Ν. 435/1976, 1 παρ. 2 Ν. 1082/1980, προκύπτει ότι ως τακτικές αποδοχές, βάσει των οποίων υπολογίζονται τα δώρα εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων, οι αποδοχές αδείας και τα επιδόματα αδείας και εξευρίσκεται το ωρομίσθιο και η προσαύξηση για την παρεχόμενη υπερωριακή εργασία, νοούνται όχι μόνον ο βασικός μισθός, αλλά και κάθε άλλη, κατά τη διάρκεια της σύμβασης εργασίας, καταβαλλόμενη πρόσθετη παροχή σε χρήμα ή σε είδος, με την προϋπόθεση, ότι η παροχή αυτή δίδεται σταθερά και μόνιμα, ως συμβατικό αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας (ΑΠ 805/2006, ΑΠ 45/2006, ΝΟΜΟΣ). Επομένως, εφόσον παρέχονται τακτικά και σταθερά, στις τακτικές αποδοχές περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η αμοιβή για υπερεργασία, η αμοιβή για νόμιμη υπερωριακή απασχόληση, καθώς και οι προσαυξήσεις για την παροχή εργασίας κατά τη νύχτα, τις Κυριακές και τις αργίες και γενικά κάθε προσαύξηση του βασικού μισθού ή ημερομισθίου (ΟΛΑΠ 5/2011, ΑΠ 40/2017, ΑΠ 741/2002 ΝΟΜΟΣ). Επιπλέον, με την από 14-3-1985 ΕΣΣΕ (όρος 5 παρ. 1 περ. ια, ιβ, ιγ και 2, όπως η τελευταία προστέθηκε με την από 10-5-1985 όμοια ΕΣΣΕ), που υπογράφηκε μεταξύ της εναγομένης και της συνδικαλιστικής οργάνωσης ΟΜΕ-ΟΤΕ, ορίστηκαν, ως προς τον υπολογισμό των επιδομάτων εορτών και του επιδόματος κανονικής αδείας, τα ακόλουθα: «ια) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων-Νέου Έτους χορηγείται στο προσωπικό και είναι ίσο με τις αποδοχές που διαμορφώνονται με τα μισθολόγια στις 10 Δεκεμβρίου κάθε έτους. Το επίδομα προσαυξάνεται μόνο με τα παρακάτω ποσά: αα) του 1/8 της αμοιβής για εργασία νυχτερινή που έγινε από 1ης Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου του έτους, ββ) του 1/8 της αμοιβής για εργασία κατά τις Κυριακές και λοιπές εξαιρεσιμες μέρες που έγινε από 1η Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου του έτους, γγ)

του 1/8 της αμοιβής για υπερωριακή εργασία μέχρι 80 ώρες που έγινε από 1η Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου του έτους και δδ) του 1/12 του επιδόματος κανονικής άδειας, χωρίς τις προσαυξήσεις που προστίθενται στο επίδομα, όπως κατωτέρω ορίζονται. ιβ) Το επίδομα εορτών Πάσχα χορηγείται στο προσωπικό και είναι ίσο με τις μισές αποδοχές που διαμορφώνονται με το μισθολόγιο 15 μέρες προ του Πάσχα κάθε έτους. Το επίδομα προσαυξάνεται μόνο με τα παρακάτω ποσά: αα) του 1/8 της αμοιβής για εργασία νυκτερινή που έγινε από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου του έτους, ββ) του 1/8 της αμοιβής για εργασία κατά τις Κυριακές και λοιπές εξαιρέσιμες μέρες που έγινε από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου του έτους, γγ) του 1/8 της αμοιβής για υπερωριακή εργασία μέχρι 40 ώρες, που έγινε από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου του έτους και δδ) του 1/24 του επιδόματος κανονικής άδειας, χωρίς τις προσαυξήσεις που προστίθενται στο επίδομα, όπως παρακάτω προσδιορίζονται ιγ) το επίδομα κανονικής άδειας χορηγείται στο προσωπικό και είναι ίσο με το μισό των αποδοχών, που διαμορφώνονται με το μισθολόγιο το μήνα κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκε η άδεια ή το μεγαλύτερο τμήμα της. Το επίδομα προσαυξάνεται μόνο με τα ποσά: αα) του 1/24 της αμοιβής για νυκτερινή εργασία που έγινε στη διάρκεια του έτους, ββ) του 1/24 της αμοιβής για εργασία κατά τις Κυριακές και λοιπές εξαιρέσιμες μέρες του έτους και γγ) του 1/24 της αμοιβής για υπερωριακή εργασία μέχρι 120 ώρες που έγινε στη διάρκεια του έτους. 2. Το προσωπικό κατά το χρόνο οποιασδήποτε άδειας με αποδοχές λαμβάνει τις αποδοχές που θα ελάμβανε, αν εργαζόταν. Στις αποδοχές αυτές δεν περιλαμβάνονται αμοιβές για εργασία νυκτερινή, Κυριακών και λοιπών εξαιρέσιμων ημερών και υπερωριακή». Ακολουθώντας, με την από 10-6-1999 ΕΣΣΕ που θέσπισε το νέο μισθολόγιο του προσωπικού του ΟΤΕ, τέθηκε σε ισχύ και ο νέος ΓΚΠ-ΟΤΕ στο άρθρο 12 παρ. 3 και 4 του οποίου ορίζονται τα ακόλουθα: «Επίδομα εορτών: Στο προσωπικό παρέχεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου επίδομα ποσού ίσου προς τις τακτικές αποδοχές, με τις προσαυξήσεις που ορίζουν οι ΕΣΣΕ α) ενός δεκαπενθημέρου κατά τις εορτές του Πάσχα και β) ενός μηνός κατά τις εορτές των Χριστουγέννων. Το ποσό αυτό συμψηφίζεται με το δυνάμει των εκάστοτε κειμένων διατάξεων τυχόν καταβλητέο στο προσωπικό των πάσης φύσεως επιχειρήσεων δώρο Χριστουγέννων και Πάσχα. Επίδομα κανονικής άδειας: Στο προσωπικό χορηγείται κάθε χρόνο ως επίδομα κανονικής άδειας ποσό ίσο προς τις τακτικές αποδοχές ενός δεκαπενθημέρου με τις προσαυξήσεις που ορίζουν οι ΕΣΣΕ. Οι λεπτομέρειες καταβολής του καθορίζονται με απόφαση της Διοίκησης». Επίσης, με το άρθρο 13β του ίδιου ως άνω νέου ΓΚΠ-ΟΤΕ ορίστηκε σχετικά με την

κανονική άδεια του προσωπικού της εναγομένης ότι «το προσωπικό μετά τη συμπλήρωση στον Οργανισμό ενός έτους συνεχούς πραγματικής υπηρεσίας (βασικός χρόνος) δικαιούται κάθε ημερολογιακό έτος κανονική άδεια με αποδοχές, όπως προβλέπουν οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας (Διεθνείς Συμβάσεις, Νόμοι, Υπουργικές Αποφάσεις, ΕΓΣΣΕ, ΕΣΣΕ κ.λπ.) και αποφάσεις ΔΣ-ΟΤΕ». Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, προκύπτει, ότι από την 1-1-1985, οπότε άρχισε να ισχύει η από 14-3-1985 ΕΣΣΕ, τα επιδόματα εορτών και το επίδομα αδείας υπολογίζονται σύμφωνα με τον καθοριζόμενο στην ως άνω ΣΣΕ τρόπο υπολογισμού, δηλαδή με βάση τον απλό μηνιαίο μισθό, όπως αυτός είχε διαμορφωθεί κατά τους προαναφερόμενους χρόνους, δηλαδή κατά μήνα Δεκέμβριο κάθε έτους για το επίδομα Χριστουγέννων ή 15 μέρες προ του Πάσχα κάθε έτους για το επίδομα του Πάσχα, ή κατά το χρόνο πραγματοποίησης της κανονικής άδειας για το επίδομα αδείας και επί του ως άνω απλού μηνιαίου μισθού προστίθενται και οι προσαυξήσεις, που αναφέρονται στην εν λόγω ΣΣΕ, για εργασία Κυριακών, νυχτών και υπερωριών, έστω και αν η εργασία αυτή δεν ήταν τακτική και μόνιμη. Όμως, ο τρόπος αυτός υπολογισμού τροποποιήθηκε με τον νέο ΓΚΠ-ΟΤΕ που τέθηκε σε ισχύ με την από 10-6-1999 ΕΣΣΕ, αφού ρητά σε αυτόν ορίζεται ότι στο προσωπικό παρέχεται με απόφαση του ΔΣ «επίδομα ποσού ίσου προς τις τακτικές αποδοχές, με τις προσαυξήσεις που ορίζουν οι ΕΣΣΕ», δηλαδή ενός δεκαπενθημέρου για επίδομα Πάσχα και ενός μηνός για επίδομα Χριστουγέννων, ενώ και ως επίδομα κανονικής αδείας χορηγείται κάθε χρόνο «ποσό ίσο προς τις τακτικές αποδοχές ενός δεκαπενθημέρου, με τις προσαυξήσεις που ορίζουν οι ΕΣΣΕ». Επομένως, ως βάση υπολογισμού των ανωτέρω επιδομάτων λαμβάνεται πλέον όχι ο μηνιαίος μισθός, όπως αυτός είχε διαμορφωθεί κατά τους χρόνους που αναφέρθηκαν, αλλά οι «τακτικές αποδοχές» του μισθωτού στις οποίες, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, συμπεριλαμβάνονται, εκτός των άλλων α) ο μηνιαίος μισθός και β) όλες οι παροχές που καταβάλλονται από τον ΟΤΕ τακτικά κάθε μήνα, ή κατ' επανάληψη περιοδικά, κατά ορισμένα χρονικά διαστήματα του έτους, όπως είναι και οι πρόσθετες αμοιβές για υπερεργασία, για νόμιμη ή ιδιόρρυθμη υπερωρία και για εργασία τις Κυριακές και τη νύκτα. Επιπλέον, όσον αφορά τις αποδοχές κανονικής αδείας, ενώ στην από 14-3-1985 ΕΣΣΕ που υπογράφηκε μεταξύ των νομίμων εκπροσώπων της εναγομένης και της συνδικαλιστικής οργάνωσης ΟΜΕ-ΟΤΕ υπήρχε ρητή διάταξη (άρθρο 5 παρ. 2),

σύμφωνα με την οποία στις αποδοχές κανονικής αδείας δεν περιλαμβάνονταν αμοιβές για εργασία νυχτερινή, Κυριακών και αργιών και υπερωριακή, στον νέο ΓΚΠ-ΟΤΕ, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ με την από 10-6-1999 ΕΣΣΕ, ορίζεται σαφώς ότι το προσωπικό του ΟΤΕ δικαιούται για την κανονική άδεια «αποδοχές, όπως προβλέπουν οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας και αποφάσεις του ΔΣ-ΟΤΕ». Ενόψει της ανωτέρω ρητής παραπομπής για τον προσδιορισμό των αποδοχών αδείας στις διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας, άρα και στο άρθρο 3 του Α.Ν. 539/1945, είναι σαφές ότι ο τρόπος υπολογισμού των αποδοχών αδείας ρυθμίζεται διαφορετικά σε σχέση με την από 14-3-1985 ΕΣΣΕ, με αποτέλεσμα τη σιωπηρή κατάργηση της διάταξης του άρθρου 5 παρ. 2 της από 14-3-1985 ΕΣΣΕ, που, όπως προαναφέρθηκε, όριζε, ότι στις αποδοχές αδείας δεν περιλαμβάνονται αμοιβές για εργασία νυχτερινή, Κυριακών και λοιπών εξαιρέσιμων ημερών και υπερωριακή εργασία. Εξάλλου, στη διάταξη του άρθρου 50 του νέου ΓΚΠ-ΟΤΕ ορίζεται ρητά, ότι διατάξεις του προϋσχύοντος ΓΚΠ, αποφάσεις της Διοίκησης και ΕΣΣΕ, που υπογράφηκαν μέχρι την ημερομηνία έναρξης του ως άνω Κανονισμού και έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του, παύουν να ισχύουν από την ημερομηνία αυτή. Επομένως, στις αποδοχές αδείας των μισθωτών της εναγομένης πρέπει να συνυπολογίζεται και κάθε άλλη καταβαλλόμενη πρόσθετη παροχή σε χρήμα ή σε είδος, με την προϋπόθεση ότι η παροχή αυτή δίδεται σταθερώς και μονίμως, ως συμβατικό αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας, όπως είναι η σταθερή και μόνιμη υπερεργασία, η νόμιμη ή ιδιόρρυθμη υπερωρία και η παροχή εργασίας κατά τη νύχτα, τις Κυριακές και λοιπές αργίες (ΟΛΑΠ 16/2011, ΑΠ 1411/2009 ΝΟΜΟΣ). Με τις ανωτέρω προϋποθέσεις, χαρακτήρα μισθού έχουν και οι πρόσθετες παροχές που καταβάλλονται από τον εργοδότη στον εργαζόμενο από νόμιμη υποχρέωση ή με πρόθεση, εκδηλούμενη και από τα δύο μέρη και αποτελούν αντάλλαγμα για την παρεχόμενη εργασία, εφόσον καταβάλλονται τακτικά και ανελλιπώς ως αντάλλαγμα της εργασίας. Οι πρόσθετες, όμως, παροχές που δίδονται στον εργαζόμενο όχι ως αντάλλαγμα της εργασίας του αλλά για άλλους λόγους, όπως για την εξυπηρέτηση των λειτουργικών αναγκών της επιχείρησης, δεν έχουν το χαρακτήρα μισθού (και δεν υπολογίζονται, επομένως, για τον καθορισμό τους ως επιδομάτων), εκτός εάν ορίζεται το αντίθετο σε κανονιστική διάταξη ή στην ατομική σύμβαση εργασίας. Μεταξύ των παροχών που δεν έχουν το χαρακτήρα μισθού είναι τα έξοδα (οδοιπορικά, διανυκτέρευση, κ.λπ.) και η αποζημίωση που καταβάλλεται στον εργαζόμενο για απασχόλησή του εκτός της έδρας παροχής της εργασίας του, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί ότι θα καταβάλλεται και

5...^ο φύλλο της υπ. αριθ. 4499/2023 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων)

καταβάλλεται τακτικά και ανεξάρτητα από την πραγματοποίηση και τον αριθμό των ημερών εργασίας εκτός έδρας ή εάν η εργασία αυτή παρέχεται, πράγματι, σταθερά και μόνιμα (ΑΠ 1104/2017, ΑΠ 1182/2017, ΑΠ 274/2015, ΑΠ 941/2014 ΝΟΜΟΣ). Σημειωτέον δε, ότι δεν συνυπολογίζεται σε αυτές (πρόσθετες παροχές) και το επίδομα αδείας, διότι αυτό, όπως προαναφέρθηκε, υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές αδείας. Τούτο προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 16 του Ν. 4504/1966, κατά την οποία το επίδομα αδείας είναι ίσο με το σύνολο των αποδοχών των ημερών αδείας, που δικαιούται ο μισθωτός, υπό τον περιορισμό ότι τούτο δε μπορεί να υπερβαίνει τις αποδοχές ενός δεκαπενθημέρου για τους αμειβόμενους με μηνιαίο μισθό και 13 ημερών για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο (ΑΠ 40/2017, ΑΠ 49/2017, 83/2016, 522/2015, ΑΠ 1334/2014 ΝΟΜΟΣ).

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων, τα οποία οι διάδικοι μετ' επικλήσεως προσκομίζουν, είτε προς άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, από τα διδάγματα κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: ο ενάγων προσελήφθη από την εναγομένη στις 18-1-1991 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και στη συνέχεια μονιμοποιήθηκε στην κατηγορία του τεχνικού προσωπικού, έφερε δε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου τον βαθμό Τ/Β. Σύμφωνα με τον Ειδικό Κανονισμό Ωρών Εργασίας του Προσωπικού του ΟΤΕ, ο οποίος, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 7 του Α.Ν. 301/1968, εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ κατά την υπ' αριθ. 1201/6-8-1971 συνεδρίασή του και δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 717/ 4-9-1972 τ. Β') και ο οποίος επέχει ισχύ ουσιαστικού νόμου και εφαρμόζεται, κατά το άρθρο 1 παρ. 2 αυτού, στο μόνιμο, δόκιμο και έκτακτο προσωπικό του Ο.Τ.Ε., το συμβατικό ωράριο εργασίας του προσωπικού της εναγομένης στην εβδομάδα των πέντε ημερών είναι 38 ώρες και 20 λεπτά εβδομαδιαίως και 7 ώρες και 40 λεπτά ημερησίως. Κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 31-12-2009, ο ενάγων απασχολήθηκε στην εναγομένη τακτικά και μόνιμα, επί 11 μήνες κατ' έτος δεδομένου ότι ο 12^{ος} μήνας καλυπτόταν από την ετήσια άδεια του, από τρεις έως τέσσερις Κυριακές μηνιαίως, επί 60 έως 70 ώρες μηνιαίως κατά τη νύκτα και παρείχε επί 15 έως 20 ώρες μηνιαίως υπερεργασία. Επιπλέον, ο ενάγων, επί 11 μήνες κατ' έτος (δεδομένου ότι ο 12ος

μήνας καλυπτόταν από την άδειά του), μετακινούνταν αυθημερόν για υπηρεσιακές ανάγκες σε τόπους που απείχαν 21-60 χλμ από την έδρα του, μηνιαίως και κατ' επανάληψη περιοδικά σε τακτά χρονικά διαστήματα, λαμβάνοντας από την εναγομένη κατά τρόπο πάγιο και σταθερό αποζημίωση διημέρευσης για εργασία εκτός έδρας, η οποία προβλέπεται και χορηγείται βάσει του άρθρου 9 παρ. β του ΓΚΠΟΤΕ, σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. 415/57/28-6-1993 Βασική Εγκύκλιο, όπως ισχύει μετά την υπ' αριθ. 426/1139107/2-7-2001 εγκύκλιο-επιστολή του Προέδρου του ΔΣ και Διευθύνοντος Συμβούλου της εναγομένης, σύμφωνα με την οποία χορηγείται αποζημίωση διημέρευσης στο προσωπικό της εναγομένης που μετακινείται σε άλλον τόπο εργασίας, αυθημερόν και εκτός ωραρίου, με απόφαση και εντολή μετακίνησης της Υπηρεσίας, για λόγους υπηρεσιακούς. Η αποζημίωση αυτή, που καταβάλλεται για εργασία σε τόπους που απέχουν από 21 μέχρι 60 χιλιόμετρα από την έδρα του εργαζομένου, εφόσον η μετάβαση και η επιστροφή πραγματοποιείται αυθημερόν και λαμβάνει χώρα εκτός νομίμου ωραρίου, δεν συνδέεται με την κάλυψη των εξόδων του εργαζομένου εξαιτίας της μετακίνησης, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού της εν λόγω παροχής στην υπ' αριθ. 415/57/28-6-1993 Βασική Εγκύκλιο της εναγομένης ως αποζημίωση προς κάλυψη εξόδων, τα οποία ουδόλως προβλέπονται ούτε προσδιορίζονται ούτε ταυτίζονται με τα τυχόν οδοιπορικά έξοδα, αλλά αποτελεί αντάλλαγμα για τις υπηρεσίες του εργαζομένου, το οποίο υποκαθιστά, κατ' ουσία, τις αποδοχές που θα δικαιούνταν ο εργαζόμενος για την απασχόληση του πέραν του νομίμου ωραρίου του, αν συνυπολογιζόταν στον χρόνο εργασίας του, ο χρόνος μετακίνησης του για τις ανάγκες της εργασίας του. Ειδικότερα, από τις αναλυτικές καταστάσεις – αποδοχών του ενάγοντος προκύπτει ότι ο ενάγων κατά το επίδικο χρονικό διάστημα λάμβανε κάθε μήνα αποζημίωση για εκτός έδρας απασχόληση, ενώ από κανένα από την εναγομένη προσκομιζόμενο στοιχείο δεν προκύπτει ότι ταυτίζονταν με συγκεκριμένα έξοδα κίνησης ή άλλα οδοιπορικά έξοδα. Συνεπώς, η ειδική αυτή αποζημίωση, καταβαλλόμενη κατά τρόπο σταθερό και μόνιμο κάθε μήνα ή κατ' επανάληψη περιοδικά σε τακτά χρονικά διαστήματα, εμπίπτει στην έννοια των τακτικών αποδοχών, διότι αποτελεί πλέον γεγονός ότι ο μισθωτός έχει προσληφθεί ειδικά και γι' αυτήν την εργασία και δεν πρόκειται για πρόσκαιρη εκτός έδρας απασχόλησή του και συνιστά πρόσθετη σε χρήμα παροχή, καταβαλλόμενη σταθερώς και μονίμως ως συμβατικό αντάλλαγμα της ως άνω προσφερόμενης εκτός έδρας εργασίας του ενάγοντος (βλ. ΜονΠρωτΑθ 2582/2018, προσκομιζόμενη). Επομένως, ο πρώτος λόγος της κρινόμενης έφεσης, με

τον οποίο η εναγομένη και ήδη εκκαλούσα ισχυρίζεται τα αντίθετα τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγομένη δεν συνυπολόγισε το σύνολο των αμοιβών αυτών για τον υπολογισμό των καταβαλλόμενων στον ενάγοντα αποδοχών αδείας, επιδομάτων εορτών και επιδομάτων αδείας, όπως όφειλε, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, αλλά υπολόγιζε ένα μέρος αυτών, με συνέπεια να του οφείλεται για το έτος 2008 το ποσό των 1.990,09 ευρώ και για το έτος 2009 το ποσό των 1.522,72 ευρώ (ως προς τον υπολογισμό των οποίων δεν προβάλλεται αιτίαση). Τα παραπάνω δε ποσά πρέπει να καταβάλει η εναγομένη στον ενάγοντα με τον νόμιμο τόκο από την πρώτη του επομένου έτους από αυτό που αφορά έκαστο κονδύλιο, κατά το αίτημά του, διότι πρόκειται για αξιώσεις που απορρέουν από εργασιακή σχέση, αφορούν οφειλόμενες μισθολογικές διαφορές και συνιστούν χρηματικές οφειλές καταβλητέες σε δήλη ημέρα, εάν δεν υπάρχει αντίθετη ειδική συμφωνία για τον χρόνο πληρωμής του μισθού. Η εκκαλούσα ισχυρίζεται, ότι οφείλονται τόκοι από την επίδοση της αγωγής, διότι είχε εύλογη αμφιβολία και τα αρμόδια όργανά της τελούσαν σε νομική πλάνη ως προς την ύπαρξη και την έκταση της οφειλής προς τον ενάγοντα. Ωστόσο, ο ισχυρισμός αυτός, προβαλλόμενος με τον τρίτο λόγο της έφεσης της εκκαλούσας, ο οποίος συνιστά καταλυτική ένσταση, κατ' άρθρο 342 ΑΚ, της υπερημερίας του οφειλέτη για έλλειψη υπαιτιότητας αυτού λόγω εύλογων αμφιβολιών όσον αφορά στην ύπαρξη ή την έκταση του χρέους (ΟΛΑΠ 40/2002, ΑΠ 201/2008 ΝΟΜΟΣ), είναι ουσιαστικά αβάσιμος, καθόσον δεν προκύπτουν πραγματικά περιστατικά απαλλαγής της, δεδομένου ότι η ίδια διαθέτει άρτια οργανωμένη νομική υπηρεσία μέσω των οποίων μπορούσε να ελέγξει τη βασιμότητα της επίδικης αξίωσης.

Ακολούθως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που έκρινε ομοίως, ορθά τον νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε και ορθά εκτίμησε τις αποδείξεις. Επομένως, εφόσον απορρίφθηκαν όλοι οι λόγοι έφεσης και μη υπάρχοντος ετέρου λόγου προς έρευνα, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη έφεση στο σύνολό της. Μετά την απόρριψη της έφεσης, το αίτημα της εκκαλούσας για επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη της εκτέλεσης της εκκαλουμένης απόφασης κατάσταση, κρίνεται απορριπτέο ως άνευ αντικειμένου (βλ. Νικολόπουλο σε Ερμηνεία ΚΠολΔ, Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, έκδοση 2000, τόμος II, υπό άρθρο 914, παρ. 3 και εκεί

παραπομπές στη νομολογία). Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του δεύτερου βαθμού δικαιοδοσίας του εφεσίβλητου πρέπει να επιβληθούν, κατόπιν σχετικού αιτήματός του (άρθρο 191 παρ. 1 ΚΠολΔ) σε βάρος της εκκαλούσας, λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 182 και 183 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΛΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεση και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** αυτήν κατ' ουσία.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εκκαλούσα στα δικαστικά έξοδα του εφεσίβλητου του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων εξήντα (260) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 2-5-2023..., απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

